

1. Mosebok 17-18

v. 1 Gud åpenbarer Seg til Abraham som «El Shaddai» her for første gang. Navnet er brukt totalt 48 ganger i GT.

Ut fra bruken av navnet i de forskjellige avsnitt ser vi at det handler om Gud som er mektig til å velsigne og gi oss alt det vi trenger. Han er Abraham, Isak, og Jakobs Gud som viste Seg som velgjøreren, og Han som kunne gjøre det som var umulig for andre. Les 1. Mosebok 49, 24-25

Ordet «shad» betyr en kvinnebryst.

Gud skal nå videre instruere Abraham i et prinsipp Han stadfester med fødselen av Isak. Det er at Han skaper liv fra døden. Les Rom. 4,19 og 4,25. Johannes 12,24

Les v. 1-8

Abram betyr «høy far», Abraham betyr «far til mange». Foreløpig ikke noen god beskrivelse, kan man si.....

Evig betyr evig. Ætt betyr æt. Kanaans land er et bestemt geografisk sted.

v. 9-14 handler om omskjærelsen som paktstegn.

Regnbuen var en paktstegn gitt til *alle* mennesker som *alle* mennesker på hele kloden kunne se. 1. Mos. 9,17

Omskjærelsen er paktstegnet gitt til *en gruppe* mennesker. Det er et tegn ladet med tydelig symbolikk.

Pakten står til evig tid, og er til Abrahams ætt, fysisk gjennom Jakobs barn. Ved deres ulydighet kunne de ikke gjøre pakten ugyldig fra Guds side.

Les 1. Peter 3,6 og Heb. 11,11-12 for å sette Sara i et godt lys. Kan vi lære noe om tro gjennom Sara?

Les v.15-19 Vi ser at Abraham ler. I neste kapittelet ler Sara. Isak betyr «han ler». Det var ikke lett å tro på noe så opplagt umulig.

Når Gud skal vise at et barn skal være noe helt spesielt, så viser Han det gjennom et unnfangelsesunder. Hva med Johannes døperen, og Jesus Selv? Hva med Samuel?

Ismael var kjødets løsning på «problemet». Gud velsigner ikke flerkoneri! Løftet var til Abraham, og Abraham og Sara var ett.

Les v. 20-22 for Guds endelig svar.

Det er slik at Gud har planen, utfører den etter Sitt eget råd, og i Sin tid. Det er en grunn til at Gud venter med Abraham og Sara til at det var åpenbart for alle at alt sammen må stå eller falle på Hans velsignelser og allmakt. Han spør heller ikke oss etter hva vi synes!

v. 23-27 Tro vist gjennom lydighet.

Før vi leser kap. 18 vil Heb. 13,2 gi oss litt bakgrunn for å forstå hvem disse gjestene var. Les også Lukas 24,43 og Matt.22,30.

Kap. 19,1 snakker om to engler. Vi har her i kap. 18 tre gjester. Herren selv og to engler.

Les v.1-22 Vers 22 gir oss fasiten for hvem den ene av de tre gjestene var.

I hele dette kapittelet ser vi en som Gud fikk respons hos. Å ha slik kontakt med Gud er noe å ettertrakte. Abraham er mildt sagt et forbilde!

Abraham var «utvalgt» v. 19, og skulle lære sine barn. Han skulle ta ansvar.

v. 20 forteller oss at i Sodoma og Gomorra var synda «meget alvorlig». Sammenlign med 1. Mos. 15,16 om at «amorittenes ondskap er ennå ikke blitt fullstendig».

Det finnes grader av ondskap.

Esekiel 14, 12-utover forteller om hva som skjær med et hvilket som helst land som synder mot Herren. Legg merke til at hverken Noah, Job, eller Daniel kunne redde dem!

v. 23-33 Abrahams bønn for Sodoma.

Gud kan ikke dømme verden hvis det finnes rettferdige igjen. Han vil først føre dem ut.

Selv et mindretall av troende er en hindring for at Gud vil forkaste en nasjon. Men når det er bare noen få stykker igjen, og ondskapens beger er fullt, da vil Han trekke Sine ut og sende dom.